

En un carrer, el TRANSVESTIT, molt mudat, toca en un piano vertical una peça de Brahms o de Liszt, de gran dificultat tècnica. Està envoltat d'algunes cadires de menjador escampades per aquí i per allà, d'una nevera i d'objectes diversos escampats també per terra. De sobte, de dalt baixa una calaixera suspesa amb cordes que té un calaix obert del que penja una peça de roba. El TRANSVESTIT deixa de tocar de cop.

TRANSVESTIT: Corbs! Bandarres! Rates de claveguera! Ni tan sols m'heu buidat la calaixera abans! Tant de bo de totes les esquerdes i rajoles podrides de la cuina us surtin escorpins en comptes d'escarabats...! (*Obre la tapa superior del piano.*) Vaja, però si sou tots aquí... Covards! Però no havíem quedat que defensaríeu la casa mentre jo fos fora? (*Tanca de cop la tapa del piano.*) Però on és el patró dels desnonats, que li posaré dos cards als collons i un fuet encès al seu sant cul? No era tan malparlada ni tan irreverent des del dia que vaig néixer. Jo he arribat massa aviat o massa tard a tot i a tot arreu, des del meu naixement fins al meu casament. I ara he tornat a fer tard i he de veure tota la meva vida i records exposats al carrer de la manera més vil i indigna... (*Toca les notes d'un cuplet.*) A aquestes alçades

ja només recordo vells cuplets que cantava la meva àvia d'allò més tronats. (*Canta un vell cuplet tronat al piano. De sobte, baixa de dalt una butaca suspesa d'una corda.*) Ara mateix acabo de recordar la recepta per reduir uns quants caps aprofitant que bull una bona escudella i carn d'olla nadalenques! O us estimeu més que us desfaci el cervell en un gaspatxo ben gelat? (*Agafa un telèfon fix que es troba a terra, al costat del piano, i hi marca un número.*) Tornaré a trucar al meu advocat, que només llicenciar-se va tenir els pebrots de querellar-se ell sol amb el Vaticà sencer i demandar la verge de Montserrat per impostura, o va ser per impostora? Ara no ho recordo. I si tot plegat no va arribar finalment a judici va ser perquè abans va dilapidar tota la seva paciència i patrimoni familiars guanyats durant tres generacions en el tèxtil. (*Al telèfon.*) Sí, que podria parlar amb l'advocat...? Ja m'imagino que continua reunit i que continuarà així la resta del dia i de la nit, però digui-li que es tracta d'un cas de consciència i d'extrema urgència. La més implacable i despietada maquinària judicial, burocràtica i bancària s'ha posat en marxa i jo en sóc la víctima propiciatòria. Exactament a les set i deu de la tarda, em trobo enmig del carrer exposada a la intempèrie més absoluta i a la indefensió ciutadana més punyent. Digui-li que necessitaré de tots els recursos, trampes i circumloquis legals que fa servir amb els seus clients més rics i potentats per salvar casa meva del desnonament més injust i implacable... Escolti... és aquí? Em sent?

Entra la VEÏNA amb un objecte embolicat amb la bandera britànica.

VEÏNA: Li hauran tallat la línia una altra vegada.

TRANSVESTIT: És culpa seva.

VEÏNA: Culpa meva?

TRANSVESTIT: No hauria d'haver acceptat la seva invitació i sortir de casa avui.

VEÏNA: Jo no l'he vist al consolat britànic.

TRANSVESTIT: És que no m'han deixat entrar al consolat britànic. Es veu que el meu nom no hi era, a la llista de convidats. Jo els he dit que miressin a la llista de Mrs i no de Miss, que era una dona casada. Llavors m'han contestat que tot allò no entrava dins els acords de la Commonwealth i que ho provés pels canals diplomàtics habituals.

VEÏNA: Vol dir que ho ha entès bé?

TRANSVESTIT: Ho he entès tot perfectament. No sé gaire anglès, però sí que sé llegir els pensaments en els llavis més estrangers i hostils que es pugui imaginar.

VEÏNA: No s'ha perdut res, l'hi asseguro. El cònsol m'ha lliurat les cendres de la meva tia Margaret sense cap cerimònia ni protocol. Ni tan sols ha servit un sol canapè ni una tassa de te.

TRANSVESTIT: Però ha tingut el detall de regalar-li la bandera britànica.

VEÏNA: Això és que l'urna és tan petita que l'han embolicat amb aquesta bandera descolorida perquè fes més volum.

TRANSVESTIT: I totes les cendres de la seva tia són aquí?

VEÏNA: A cada membre de la família li ha tocat un grapat més gran o més petit segons el parentiu amb la difunta. Tan conservadora com era la tia Margaret, em sembla un disbarat

haver-la socarrimat i repartit les seves cendres a pes a tota la família. Tot sigui per la seguretat nacional.

TRANSVESTIT: Quina seguretat?

VEÏNA: La seguretat del Regne Unit, és clar. Pel que sembla Scotland Yard havia descobert un pla secret xinès per clonar la tia Margaret. Això m'han dit al consolat.

TRANSVESTIT: Bé, doncs ara que és aquí, necessito que m'ajudi.

VEÏNA: Què li passa?

TRANSVESTIT: Que no ho veu? M'han desnonat.

VEÏNA: I què vol que hi faci? Jo, si no pago el lloguer del mes que ve, em passarà el mateix.

TRANSVESTIT: Necessito que m'escrigui una carta. L'escriuria jo mateixa però en aquest moment estic massa trasbalsada.

VEÏNA: I no la pot escriure el seu marit, la carta?

TRANSVESTIT: El meu marit no hi és i tampoc sap escriure en cap llengua sense fer faltes d'ortografia ni esborralls. De fet, no sé ni si se'n recorda, d'escriure, el meu marit. Si us plau, faci'm aquest favor...

VEÏNA: En quina llengua vol que escrigui la seva carta?

TRANSVESTIT: En totes les que sàpiga.

El TRANSVESTIT acosta a la VEÏNA una màquina d'escriure portàtil que hi ha a terra.

VEÏNA: No té un ordinador?

TRANSVESTIT: El vaig haver d'empenyorar per pagar l'últim rebut de la llum. Vol que li guardi això, mentrestant? (*Agafa*

l'urna embolicada amb la bandera.) Sí que pesen, les cendres de la seva tia.

VEÏNA: Per alguna cosa l'anomenaven «la dama de ferro», a la tia Margaret.

TRANSVESTIT: Vol dir que no hi ha alguna cosa més, aquí dins?

VEÏNA: Què vol que hi hagi?

TRANSVESTIT, *agita l'urna a prop de la seva orella:* No se sent res.

VEÏNA: Al consolat he demanat que ja que no havien servit ni canapès ni te ni res, que possessin almenys una cançó de Petula Clark.

TRANSVESTIT: A la seva tia li agradava Petula Clark?

VEÏNA: M'agrada a mi i m'anima força en aquests dies que busco feina.

TRANSVESTIT: No ha trobat feina encara?

VEÏNA: I això que he aprimat tant el meu currículum, que ja només hi queda la meva data de naixement.

TRANSVESTIT: Ha pensat a tornar a Anglaterra? Potser allà li aniria millor...

VEÏNA: Allà tot està pitjor i el clima anglès no va gens bé per al meu reumatisme i la meva artrosi.

La VEÏNA es posa a cantar fluix la cançó Downtown de Petula Clark mentre es mira la màquina d'escriure. El Transvestit guarda l'urna embolicada amb la bandera anglesa en un calaix de la calaixera, però s'ho repensa i la fica a dins la nevera, s'ho repensa

un altre cop i deixa finalment l'urna al costat de la nevera, a terra.

VEÏNA, *tocant algunes tecles de la màquina d'escriure*: Aquesta màquina té unes quantes consonants espatllades.

TRANSVESTIT: Mentre tingui totes les vocals senceres, ja anirem fent.

VEÏNA: I el paper? (*El TRANSVESTIT li passa una partitura que té damunt del piano.*) «La gitana Taranta». Vol que escrigui darrere d'un cuplet?

TRANSVESTIT: Després ja ho passaré jo a net. Escrigui... (*Assegut davant del piano.*) Senyor President del Tribunal Europeu d'Estrasburg, dos punts... (*Toca unes notes al piano.*) Ara vull que escrigui això mateix però en paraules.

VEÏNA: Ho diu de debò?

TRANSVESTIT: Que no sap mecanografia?

VEÏNA: El que li cal a vostè és una traductora musical, en comptes d'una mecanògrafa.

TRANSVESTIT: Em vol ajudar o no?

VEÏNA: Sí, però dicti'm una carta com cal, sense tantes llicències musicals.

TRANSVESTIT: Llegeixi'm el que tenim fins ara...

VEÏNA, *llegint al full de la màquina d'escriure*: Senyor President del Tribunal Europeu d'Estrasburg, dos punts...

TRANSVESTIT, *toca unes notes al piano*: Ho ha sentit? És exactament això, el que ha d'escriure.

VEÏNA: Francament, encara que aconseguim escriure aquesta carta alguna vegada, no crec que el President del Tribunal Europeu d'Estrasburg s'interessi pel seu cas. S'imagina quants casos de desnonament hi deu haver cada dia en aquest país i a Europa sencera?

Entra l'ACTIVISTA.

ACTIVISTA: Milers... I cada vegada en són més i més.

TRANSVESTIT: On t'havies ficat? I on és tota la gent combativa que havies de portar per impedir el meu desnonament? Ja tinc mitja casa al carrer...

ACTIVISTA: He vingut així que he pogut. No donem l'abast. Ells cada dia van més de pressa i tenen tota l'autoritat oficial i policial de la seva banda, que no la moral, que és de la nostra banda i la més important.

TRANSVESTIT: I què penses fer tota sola?

ACTIVISTA: El que fem habitualment a la nostra ONG, demanar la col·laboració ciutadana. *(Treu un megàfon de la seva bossa.)* Ciutadanes! Ciutadans! L'ONG «Aturem la barbàrie global» sol·licita la vostra col·laboració per impedir el desnonament dels veïns del carrer Franklin número... *(Al TRANSVESTIT.)* Quin número és casa teva?

TRANSVESTIT: El 31B, quart segona. Però no t'esforcis a cridar res, en aquest carrer ja han desnonat a tothom. Tots els pisos estan buits.

ACTIVISTA: Ho dius de debò? *(La VEÏNA es posa a cantar fluix Downtown. Al TRANSVESTIT, fluix.)* És del jutjat?

TRANSVESTIT: No, és una veïna. Viu de lloguer a la mateixa finca que jo i si no troba feina aviat també la desnonaran el mes que ve.

ACTIVISTA: I què escriu?

TRANSVESTIT: M'ajuda a redactar una carta per al President del Tribunal Europeu d'Estrasburg.

ACTIVISTA: Europa és una fal·làcia que fa temps que balla una dansa macabra disfressada de clàusules econòmiques i esmenes a la totalitat.

VEÏNA, deixa de cantar: És el mateix que li he dit jo fa un moment, però en el fons els britànics mai hem estat del tot europeus. Això deia si més no la meva tia Margaret, és clar que deia sempre tantes bestieses que al final no van tenir altre remei que fer-la baronessa perquè callés.

ACTIVISTA: Així, vostè és de l'aristocràcia?

VEÏNA: No, jo no tinc cap títol ni cap mèrit que vulgui afegir al meu currículum. Ho pot comprovar vostè mateixa... (*Treu un full molt rebregat i l'ensenya a l'ACTIVISTA.*)

ACTIVISTA: Aquí només hi ha una data.

VEÏNA: És la meva data de naixement. Li sembla que també l'hauria de treure?

TRANSVESTIT: Cunyada... Et faria res ocupar-te del meu desnonament?

ACTIVISTA: Em sembla que hem fet tard. Et recomano l'ocupació immediata d'una d'aquestes cases buides del teu carrer...